

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 124/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. októbra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť E. K., V., vo veci porušenia základných práv zaručených v čl. 12, čl. 13, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozsudkom Okresného súdu v Komárne z 29. júna 1993 sp. zn. Cb 235/93 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. K. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. júla 2002 doručená sťažnosť E. K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojich základných práv zaručených v čl. 12, čl. 13, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom a rozsudkom Okresného súdu v Komárne (ďalej len „okresný súd“) z 29. júna 1993 sp. zn. Cb 235/93.

Z predmetnej sťažnosti a z pripojených listín vyplýva, že na základe exekučného titulu, ktorým sa stal rozsudok okresného súdu z 29. júna 1993 č. k. Cb 235/93-13 súdny exekútor svojím rozhodnutím z 31. júla 1997 sp. zn. Ex 628/97 upovedomil sťažovateľku o začatí exekúcie na vymoženie uloženej povinnosti o zaplatenie dlžnej sumy 271 694,50 Sk

s prísl. a trov konania v sume 10 868,-- Sk. Sťažovateľka proti uvedenému upovedomeniu o začatí exekúcie vzniesla námietky, ktoré však boli uznesením okresného súdu z 24. októbra 1997 č. k. Er 1064/97-12 zamietnuté z dôvodu, že tieto boli podané oneskorene a nebol naplnený ani jeden z dôvodov ustanovených v § 50 Exekučného poriadku.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti namietala, že predmetným rozsudkom okresného súdu boli porušené jej vyššie uvedené ústavné práva, ľudské práva a slobody, pretože jej tento rozsudok nebol doručený dodnes, ale tvrdí, že sa dozvedela o ňom až v roku 1997, keď jej doručili upovedomenie o začatí exekúcie. Po prevzatí tohto upovedomenia chcela nahliadnuť do spisov na okresnom súde, konajúca sudkyňa jej to však neumožnila.

Sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vyslovil, že rozsudok okresného súdu z 29. júna 1993 č. k. Cb 235/93-13 je v plnom znení neplatný, a taktiež aby vyslovil za neplatné upovedomenie o začatí exekúcie z 31. júla 1997 sp. zn. Ex 628/97, ako aj uznesenie okresného súdu z 24. októbra 1997 č. k. Er 1064/97-12.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť.

Sťažovateľka sa obrátila na ústavný súd so svojou sťažnosťou podľa čl. 127 ústavy podaním z 22. júla 2002 doručeným ústavnému súdu 25. júla 2002, ktorým namietala porušenie svojich základných práv zaručených v čl. 12, čl. 13, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy postupom a rozsudkom okresného súdu z 29. júna 1993 sp. zn. Cb 235/93 a domáhala sa ním aj vyslovenia neplatnosti upovedomenia o začatí exekúcie z 31. júla 1997 sp. zn. Ex 628/97 a uznesenia okresného súdu z 24. októbra 1997 č. k. Er 1064/97-12.

Z podania sťažovateľky a pripojených listín vyplýva, že sťažovateľka sa dozvedela o predmetnom rozsudku a o napadnutých rozhodnutiach, ako aj o namietanom odmietnutí práva nahliadnuť do spisu najneskôr už v roku 1997. Na ústavný súd sa však so svojou sťažnosťou obrátila až 25. júla 2002, t. j. po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. októbra 2002